

Wat is er verkeerd aan de viering van de zondag als rustdag?

Is de Sabbat van de Joden voor christenen afgedaan omdat men meent dat Christus op een zondag uit de doden werd opgewekt? Welke dag is de juiste rustdag voor de ware volgelingen van Jezus Christus?

De zondag is een van 's werelds meest populaire religieuze dagen, met honderden miljoenen mensen die deze dag elke week als rustdag vieren. Maar behoort de zondag wel onderhouden te worden? Wat zegt dan de Bijbel hierover? Behoren christenen de zondag als rustdag te onderhouden? En als de Sabbat, de 7de van de week gehouden moet worden, kunnen we er dan nog zeker van zijn dat zaterdag de huidige 7de dag, ook de 7de dag van de scheppingsweek was? Is de weekcyclus verloren gegaan waardoor we niet meer kunnen weten welke dag de 7de dag van de week is?

De Bijbel spreekt altijd over de Sabbat, de 7de dag van de week, die God ingesteld/gemaakt heeft tijdens de schepping. In Genesis wordt niet de zondag, de eerste dag van de week, genoemd maar de 7de dag: *Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht. Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte* (letterlijk sabbatte/stopte) *Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken* (Genesis 2: 1-3).

We gaan in dit supplement allereerst nader onderzoeken hoe God deze rustdag heeft gemaakt. Hoe heeft God een jaar, een maand en een dag gemaakt? Allemaal zijn ze indirect gemaakt door God. Een jaar ontstond doordat God de aarde en de maan rond de zon liet draaien; een maand door de maan om de aarde te laten draaien; een dag door de aarde om haar as te laten draaien. Bij God begint een dag niet om middernacht, maar bij zonsondergang en duurt tot de volgende zonsondergang. *En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag* (Genesis 1:5).

Dagen, maanden en jaren heeft God dus indirect gemaakt, dit in tegenstelling tot de week. Een week bestaat omdat God Zelf een rustdag introduceerde. Aan de hemellichamen kan men totaal niet zien wanneer het de 7de en dus laatste dag van de week is, waarna de cyclus weer van voren af aan begint met de 1ste dag van de (volgende) week. De 7de dag is een persoonlijke daad van de Schepper God. God stopte op die dag met Zijn scheppingswerk, nadat Hij die voltooid had. God pau-

zeerde en heiligde en zegende die dag en alle toekomstige 7de dagen als de steeds terugkerende heilige Sabbatdag. Zo is de weekcyclus ontstaan. Door de Sabbat te houden werd de cyclus die God gestart heeft, onthouden. Het is zoals gezegd niet af te leiden uit de hemellichamen.

Ooit is de cyclus voor enige tijd verloren gegaan, namelijk toen het volk Israël slaaf was in Egypte. Ze werkten 7 dagen per week, hadden geen rust en waren letterlijk de tel kwijt. God bevrijdde hen en gaf hun het manna. Door middel van het manna heeft God deze rustdag weer bekendgemaakt: het manna viel alle dagen van de week, maar niet op de Sabbat. Als je het manna bewaarde tot de volgende dag, was het de volgende dag bedorven, maar alleen van vrijdag op zaterdag bedierf het op miraculeuze wijze niet (Genesis 16:23-30)! Op die schitterende wijze werd de cyclus weer hersteld.

De zondag, de eerste dag van de week, wordt ook niet in de Tien Geboden genoemd. Er is alleen sprake van de Sabbat in het 4de gebod.

In de Tien Geboden **herinnert** God ons eraan om de Sabbatdag te gedenken en te heiligen, want

de Sabbat als gebod bestond zoals gezegd al voordat de wet aan Mozes werd gegeven!

Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen (...) Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die (Exodus 20:8-11).

Is deze cyclus sinds ‘het manna’ door de eeuwen heen tot aan Christus’ geboorte intact gebleven? Het antwoord op deze vraag kunnen we afleiden aan de hand van de rustdag die Christus hield. De dag die Christus hield moet namelijk de ware rustdag zijn, want Hij was “God met ons”, de Heere van de Sabbat. Christus heeft nooit gezondigd en heeft dus ook nooit het 4de gebod overtreden. We mogen veronderstellen dat Hij de juiste, ware rustdag van God kende. En welke dag was dat? Heeft Jezus Christus, Die ons voorbeeld is, de zondag gehouden?

*En Hij (Christus) kwam in Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen (Lukas 4:16; zie ook Markus 6:2). We zien hier dat Christus uit gewoonte naar de synagoge ging op de Sabbat en dat Hij daar zelfs voorlas. En Hij daalde af naar Kapernaüm, een stad in Galilea, en onderwees hen op de **sabbatdagen** (Lukas 4:31).*

Met andere woorden: de dag die Christus onderhield, was dezelfde dag die de Joden in die tijd onderhielden, namelijk vrijdagavond zonsondergang tot zaterdagavond zonsondergang (zie Leviticus 23:32).

Sinds ‘het manna’ tot aan Christus is de cyclus verder niet verloren gegaan.

Heeft Jezus Christus Zijn discipelen opgedragen om de zondag in plaats van de Sabbat aan te houden als de rustdag van het Nieuwe Testament? In Handelingen 13:14-16 lezen we dat Paulus in Antiochië naar de synagoge ging op de Sabbat:

En zij gingen op de dag van de sabbat de synagoge binnen en gingen daar zitten (...) Toen stond Paulus op, wenkte met de hand en zei: Israëlitische mannen en u die God vreest, luister.

Paulus predikte Wie de Christus was en dat Hij opgewekt werd. *En toen de Joden weggegaan waren uit de synagoge, drongen de heidenen erop aan dat op de volgende sabbat dezelfde woorden tot hen gesproken zouden worden (vers 42).*

Hier leest men meestal overheen! Want wat verzochten de heidenen Paulus? Dat hij de **volgende Sabbat** dezelfde woorden tot hen zou spreken. Paulus had hier een mooie gelegenheid om te vertellen dat zij niet een week hoefden te wachten, maar dat ze de volgende dag (zondag) al een erediens konden houden, als de Sabbat voor hen werkelijk afgedaan was. Maar dat deed hij niet! Hier zien we dat de apostelen de Sabbat niet door de zondag (de veronderstelde dag van de opstanding) hebben vervangen. Zowel de apostelen als de heidenen hielden de Sabbat! De Sabbat is voor de christenen niet afgedaan!

Is de Sabbat die vandaag de dag van vrijdagavond tot zaterdagavond gehouden wordt dan behouden gebleven sinds de tijd van de apostelen? De Joodse Diaspora duurde van 135 na Chr. (de laatste deportatie door keizer Hadrianus) tot de vorming van de Joodse

staat in 1948. Na 1813 jaren gescheiden en verspreid van elkaar geleefd te hebben, is de dag en het tijdstip van de Sabbat nooit enig punt van discussie geweest. Los van elkaar, op verschillende continenten, onderhielden de Joden dezelfde Sabbat op hetzelfde tijdstip als ook door Christus werd gehouden. Daarmee is het bewijs geleverd dat het tijdstip van de huidige Sabbatdag van de Joden sinds Christus niet is gewijzigd.

Vóór en na Christus’ komst

Zowel net vóór de wederkomst van Christus als nadat Christus naar aarde terug is gekeerd, blijft de Sabbat nog steeds Gods rustdag. *Neem het recht in acht en doe gerechtigheid, want **Mijn heil is nabij om te komen**, en Mijn gerechtigheid om geopenbaard te worden.* (Wanneer is Gods heil nabij? Bij Christus’ komst - deze oproep geldt dus voor de eindtijd.) *Welzalig een **sterveling** die zo handelt, het mensenkind dat daaraan vasthoudt; die de **sabbat** in acht neemt, zodat hij die niet ontheiligt (...) En de **vreemdelingen** die zich bij de HEERE voegen (**christenen**) om Hem te dienen en om de Naam van de HEERE lief te hebben, om Hem tot dienaren te zijn; allen die de sabbat in acht nemen, zodat zij hem niet ontheiligen (...)*

(Jesaja 56:1-2; 6-7). Dit is net voor de terugkomst van Christus. Hier wordt bevestigd wat Christus zei, namelijk dat de Sabbat gemaakt is voor de mens (Markus 2:26-27). Ten tijde dat God de Sabbat maakte, was alleen de mens Adam aanwezig. Er waren nog geen Joden! De Sabbat werd gemaakt voor alle stervelingen, ongeacht tot welk ras of volk ze zouden behoren!

Wat gebeurt er met de Sabbat **na** de terugkomst van Christus nadat Hij de volken heeft verslagen?

En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat (niet van zondag tot zondag) alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE (Jesaja 66:23-24).

Als de Sabbat door Christus, de apostelen en de heidenen gehouden werd, wanneer is dan de zondag geïntroduceerd en door wie? Maakt het uit welke rustdag gehouden wordt? Men beweert dat de zondag als nieuwe rustdag werd ingevoerd vanwege de (veronderstelde) opstanding van Christus op zondag. Maar heeft God tijdens de opstanding van Christus ook gestopt met werken, net als tijdens de scheppingsweek?

Neen, integendeel! Op die dag heeft God gewerkt om Christus uit de dood op te wekken! De zondag is door de (vermeende) opstanding geen vervangende rustdag voor God.

Er is een andere reden waarom de zondag werd ingevoerd! Degene die de zondag ten onrechte heeft ingevoerd als “nieuwtestamentische” rustdag in de christelijke wereld was keizer Constantijn de Grote. Dat gebeurde rond 321-325 na Chr. bij het Concilie van Nicea. Als canon 29 werd het volgende aangenomen tijdens dit concilie: *“Christenen moeten niet de Joodse leer volgen door op sabbat te rusten maar op die dag te werken en liever de dag des Heren te eren. Als iemand wordt gevonden die het Jodendom volgt, laat die van Christus verbannen worden verklaard.”*

Zo werd men gedwongen Gods ware rustdag, de Sabbat, op te geven ten faveure van de zondag van de keizer. Waarom? Dit had te maken met de verering van de zon.

Wikipedia zegt hier het volgende over: *“De invoering van de zon-*

dag als rustdag vond plaats onder de Romeinse keizer Constantijn de Grote. Door Constantijn de Grote werd in een edict in 321 zowel aan zijn heidense als aan zijn christelijke onderdanen de zondag aanbevolen als de

“eerbiedwaardige dag voor de verering van de Zon”. Het was zijn manier om de tegenstrijdige religies van het Rijk samen te brengen door iets gemeenschappelijks onder hen in te stellen.”

Dus het was keizer Constantijn de Grote die zijn dag van verering van de zon ingevoerd heeft als rustdag, vandaar ook de naam zondag.

Wat mankeert er aan de zondagse rustdag?

In Exodus 31 maakt God duidelijk aan Mozes waartoe de sabbat naast het tot rust komen ook dient:

U dan, spreek tot de Israëlieten en zeg: U moet zeker Mijn sabbatten in acht nemen, want dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door, zodat men weet dat Ik de HEERE ben, Die u heiligt (Exodus 31:13).

In Ezechiël 20:20 staat: *“Zodat u weet dat Ik, de HEERE, uw God ben.”*

Het houden van de juiste dag bewerkstelligt drie dingen:

1. we leren God en komen te weten wie de Heere God is.
2. we worden geheiligd door God, en
3. het is het teken van God voor Zijn volk.

Dit geldt ook voor vreemdelingen. Zij die Gods ware rustdag niet houden en er een verkeerde dag op na houden, leren God niet goed kennen en worden derhalve NIET geheiligd. Zij zijn zeker niet van God, immers, ze hebben Zijn teken niet!

‘Heilig voor God’ betekent apart gezet worden, speciaal en bijzonder zijn, iets goddelijks hebben,

iets dat met eerbied en ontzag behandeld dient te worden, waar niet overheen gelopen mag worden vanwege Gods naam of Gods aandacht en Gods aanwezigheid of Gods Wezen die eraan verbonden zijn.

In Daniël 7:25 staat dat er een systeem zal komen (in Openbaring 13 het beest genaamd) dat **tijden en wetten** gaat veranderen en dat maakt dat allen in het systeem een merkteken krijgen!

Het teken van God is de Sabbat. Zou het merkteken van dit systeem onder andere de zondag kunnen zijn (Openbaring 13:16)?

Was het eigenlijk Christus’ intentie om de Sabbat af te schaffen?

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

(hier slaat ‘vervullen’ op het vervullen van de beloften in de wet: *Een Zoon is ons geboren, Een Verlosser, het Lam Gods zou geboren worden uit een maagd).*

Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, [zoals Jezus Christus aan het doen was] die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen (Mattheüs 5:17-19).

De apostel Paulus gaf het volgende advies: *Laat dus niemand u veroordelen (oordelen/terechtwijzen) inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen (gebeurtenissen in Gods plan), maar het lichaam is van Christus*

(Kolossenzen 2:16-17). Het laatste deel “maar het lichaam is van Christus” is geen goede vertaling. Dit moet zijn: maar laat het lichaam van Christus. M.a.w. laat het lichaam van Christus, de ware Kerk van Christus, u aan de hand van de Bijbel terechtwijzen en instrueren inzake nieuwe maan of Sabbat.

Een toekomstige Sabbatsrust

Er is sprake van een toekomstige Sabbatrust voor Gods volk dat Gods teken en Gods geest heeft. Wat wordt hiermee bedoeld?

Want als Jozua hen al in de rust gebracht had, zou God daarna (Psalm 95:7) niet gesproken hebben over een andere dag. Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God, want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

Ook zij die nu in Christus zijn, zijn nog niet die rust binnengegaan (Hebreeën 4:8-10). Ze moeten zich daarvoor beijveren staat in vers 11. *Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door het volgen van dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen (Hebreeën 4:11).*

Er is dus een toekomstige rust die God zal inluiden. Dat houdt in dat God opnieuw gaat stoppen, niet met de fysieke schepping van hemel en aarde, maar met de schepping van iets nieuws, iets heel anders! Wat zou dat kunnen zijn?

God is goddelijke kinderen aan het voortbrengen!

God wil vele kinderen tot heerlijkheid brengen.

Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen (Hebreeën 2:10).

God wil namelijk Eigen kinderen! Net zoals wij ons vermenigvuldigen, zo is God Zich aan het vermenigvuldigen! Want alleen Gods natuur in een goddelijk lichaam kan niet zondigen! Daarom wil God ons mensen Zijn natuur geven via Zijn Heilige Geest. Maar dat is echter niet genoeg!

Nadat we goddelijk karakter hebben ontwikkeld door de geboden te onderhouden, vindt er een wedergeboorte plaats, maar niet in dit vlees en niet in dit leven.

Het is een geboorte van een goddelijk wezen: mensen worden getransformeerd tot een zoon / dochter van God naar Gods soort, type, ras, uiterlijk, karakter en liefde. Daarom zei Christus tegen Nicodemus in Johannes 3:6: *Wat uit het vlees geboren is vlees (vlees genereert vlees), maar wat geboren wordt uit geest is geest.*

Geest zoals God de Vader genereert ook geest net zoals Hijzelf is. Daarom gebruikte God het woord geboorte. God is een God van duidelingwekkende precisie, ook wat definities betreft. God verwacht dat we nadenken over de woorden die Hij gebruikt. Degene die geboren wordt is per definitie van hetzelfde geslacht/soort als zijn vader/ moeder/zijn makers/verwekkers. Per definitie zien ze er na de geboorte eender uit!

Een mens met Gods Heilige Geest is geen geest zoals God de Vader, maar is nog steeds een mens van vlees en bloed.

In 1 Korinthe 15:50 staat dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven en de vergankelijkheid beërft de onvergankelijkheid niet. Vandaar dat we pas als we geest zijn en verheerlijkt zijn als goddelijke wezens opnieuw geboren zijn.

Wat uit God geboren is ook god en is verheerlijkt en is geest net als God de Vader.

Wedergeboren (“born again”) in dit vlees is dus niet Bijbels.

Bij ontvangst van Gods Heilige Geest wordt iemand niet opnieuw geboren, maar verwekt!

Als de eerstelingen eenmaal wedergeboren zijn uit God bij de opstanding c.q. Christus’ terugkomst en Gods toekomstige rust zijn binnengegaan, dan pas zal God de aarde en de mensheid 1.000 jaar rust geven van Satan en hem voor 1.000 jaar binden (Openbaring 20:2).

Voor God is 1.000 jaar als één dag Na 6 dagen van 1.000 jaar sinds de schepping volgt een sabbatdag van 1.000 jaar (2 Petrus 3:8).

Na 6.000 jaar met mensen te hebben gewerkt en de geroepen te hebben ontwikkeld tot Godskinderen, worden de eerstelingen geboren uit Geest en worden ze verheerlijkt met een goddelijk lichaam bestaande uit geest.

Zelfs de schepping kijkt met reikhalzend verlangen uit naar dit moment van openbaar worden van de kinderen van God (Romeinen 8:19).

Wat is er dus verkeerd aan het houden van de zondag als rustdag:

- Het is ongehoorzaamheid aan God
- We worden er niet door geheiligd
- We leren God niet kennen
- We horen niet bij God
- We bezitten niet Gods teken
- Mogelijk bezitten we dan wel het merkteken uit Openbaring 13:16
- We missen de kans om als eersteling verheerlijkt te worden als Gods kind en Gods ware rust in te gaan.

Wilt u meer weten over dit onderwerp, bestel dan de volgende boeken, zonder kosten, via onze website of vraag deze schriftelijk aan.

- De Bijbelse Rustdag-Zaterdag of Zondag?
- Wat is uw bestemming?